

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 190.313 van 10 februari 2009
in de zaak A. 180.353/X-13.155.**

In zake : 1. Sebastien DEMPTINNE,
 wonende te 1700 DILBEEK,
 Ninoofsesteenweg 4, bus 001
 2. Jenny DELEU,
 wonende te 2800 MECHELEN,
 Hanswijkdries 72.

tegen :

De stad MECHELEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Sebastien DEMPTINNE en Jenny DELEU op 19 december 2006 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 16 november 2006 van de stad Mechelen “met betrekking tot het terugbetalen van de stedelijke verbeteringspremie ten bedrage van 3670,78 euro”;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2007 waarbij aan de tweede verzoekster het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien de memorie van wederantwoord van de tweede verzoekster;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur P. DE SOMERE, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 december 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2009;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad J. CLEMENT;

Gehoord de opmerkingen van Sebastien DEMPTINNE die in persoon verschijnt, van advocaat A. LAUREYSSSENS, die verschijnt voor de tweede verzoekster, en van advocaat K. VAN HOCHT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Feiten

1.1. De verzoekende partijen zijn eigenaars van een woning gelegen te Mechelen, Hanswijkdries 72.

1.2. De stad Mechelen keurt in de zitting van 9 september 1999 het stedelijk reglement tot het verlenen van een toelage voor het functioneel verbeteren van woningen goed.

Luidens artikel 1 verleent het stadsbestuur van Mechelen “binnen de perken van het jaarlijks op de stadsbegroting uitgetrokken en goedgekeurde krediet” een toelage aan particulieren die overgaan tot het functioneel verbeteren van een woning, voor zover voldaan wordt aan de voorwaarden in dit reglement bepaald.

Luidens artikel 2.4. wordt voor de toepassing van dit reglement onder “premieaanvrager” verstaan: elke meerderjarige natuurlijke persoon en in voorkomend geval de persoon met wie hij op de aanvraagdatum wettelijk of feitelijk samenwoont. Indien twee particulieren, die niet samenwonen op de aanvraagdatum, een woning saneren met het oog op een toekomstige samenwoning (al dan niet gehuwd) in de premiewoning, dan worden zij, voor zover zij beiden rechten bezitten in de woning, eveneens als samenwoner-aanvrager beschouwd.

Luidens artikel 5.1. verbindt de premieaanvrager zich ertoe in de premiewoning zijn hoofdverblijf te vestigen en te behouden gedurende een ononderbroken periode van vijf jaar vanaf de voltooiing van de werken.

1.3. De eerste verzoeker doet op 20 oktober 1999 een aanvraag voor de “premie functionele woningverbetering” voor de woning gelegen te Mechelen, Hanswijkdries 72.

De tweede verzoekster geeft, op vraag van de verwerende partij, bij schrijven van 15 januari 2000 haar toestemming als mede-eigenaar.

1.4. In de zitting van 10 oktober 2000 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen principieel een stedelijke verbeteringspremie toe te kennen aan de eerste verzoeker. Het uiteindelijke bedrag van de premie zal vastgesteld worden aan de hand van de binnengekomen facturen, na voltooiing van de werken.

1.5. De eerste verzoeker deelt op 16 maart 2001 aan het stadsbestuur mee dat de werken aan de betreffende woning op 8 maart 2001 beëindigd zijn.

1.6. In de zitting van 21 augustus 2001 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen aan de eerste verzoeker een stedelijke verbeteringspremie uit te betalen ten bedrage van 148.079 BF.

1.7. Bij schrijven van 16 november 2006 deelt de verwerende partij aan de eerste verzoeker mee dat hij het premiebedrag terug dient te betalen. Het betreft het thans bestreden besluit, luidende als volgt:

“Op 20 oktober 1999 heeft u een aanvraag ingediend tot het bekomen van een stedelijke premie voor het functioneel verbeteren van de woning gelegen Hanswijkdries 72 te Mechelen.

Bij aanvraag ondertekende u een verbintenis om in de premiewoning uw hoofdverblijf te vestigen en te behouden gedurende een ononderbroken periode van vijf jaar vanaf de voltooiing van de werken m.a.w. tot 8 maart 2006.

De dienst Wonen heeft vastgesteld dat u de premiewoning verlaten heeft, hierdoor dient u het premiebedrag terug te betalen.

Als bijlage zenden wij u (de) factuur van € 3670,78 toe.

U beschikt over de mogelijkheid om binnen de 60 dagen na de betekening van dit schrijven tegen deze beslissing beroep aan te tekenen bij de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel”.

2. Rechtspleging

De eerste verzoeker heeft na ontvangst van de memorie van antwoord van de verwerende partij geen memorie van wederantwoord ingediend, zodat in zijnen hoofde in toepassing van artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 14bis, §1 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, het ontbreken van het vereiste belang moet worden vastgesteld.

3. Ten gronde

Ambtshalve moet de bevoegdheid van de Raad van State ten aanzien van het bestreden besluit worden onderzocht.

Bij het indienen van zijn aanvraag heeft de eerste verzoeker zich onder de hoofding “verbintenissen-ondertekening” ertoe verbonden “in de premiewoning zijn hoofdverblijf te vestigen en te behouden gedurende een ononderbroken periode van vijf jaar vanaf de voltooiing van de werken”.

De bestreden beslissing betreft een brief tot terugvordering van een uitbetaalde premie omdat niet aan voornoemde verbintenis is voldaan. Een dergelijke beslissing wordt genomen op grond van een toetsing aan een precieze voorwaarde die geen discretionaire beoordeling of appreciatie van de verwerende partij vergt.

Aangezien het werkelijk voorwerp van het beroep de uitvoering betreft van een verbintenis, behoort de beslechting ervan krachtens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de gewone rechtbanken, en kan de Raad van State er geen kennis van nemen.

In het bestreden besluit wordt ten onrechte gesteld dat er beroep tegen kan worden aangetekend bij de Raad van State. Gelet op deze laatste omstandigheid is het gepast de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien februari 2009, door:

de H.	J. CLEMENT,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	S. DE CLERCQ,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DE CLERCQ.

J. CLEMENT.